

M. Arbeidshof van Antwerpen, 28 april 2015

Hervorming vonnis – tegenstrijdigheid tussen motivering en beschikkend gedeelte van vonnis

Een vonnis dient te worden hervormd wanneer wordt vastgesteld dat er een tegenstrijdigheid bestaat tussen enerzijds het overwegend gedeelte van het vonnis en anderzijds het beschikkend gedeelte. In casu had de Arbeidsrechtbank in haar overwegend gedeelte de conclusies van de gerechtsdeskundige die de erkenning van arbeidsongeschiktheid beperkte in de tijd bevestigd terwijl ze die beperking niet had doorgevoerd in haar beschikkend gedeelte. Het Arbeidshof oordeelde aldus dat het vonnis van de Arbeidsrechtbank diende te worden hervormd, in die zin dat de beperking van de erkenning van arbeidsongeschiktheid in het beschikkend gedeelte diende te worden overgenomen.

A.R. 2014/AA/532

3. Eisen in hoger beroep

Het Rijksinstituut voor ziekte- en Invaliditeitsverzekering vordert:

- het hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren
- het bestreden vonnis van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Turnhout te vernietigen in zoverre het de arbeidsongeschiktheid niet beperkt tot en met 31 maart 2013
- opnieuw recht doende: te zeggen voor recht dat de verzekerde, op en vanaf 13 september 2012 een graad van arbeidsongeschiktheid bezat zoals bedoeld bij artikel 100 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994 en dat die arbeidsongeschiktheid eindigde op 31 maart 2013.

De verzekerde vordert:

- in hoofdde: het vonnis van de Arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Turnhout van 10 oktober 2008 [lees 2014] te bevestigen
- in ondergeschikte orde: een gerechtsdeskundige aan te stellen met als opdracht te onderzoeken of zij een graad van arbeidsongeschiktheid bezit zoals bedoeld bij artikel 100 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994
- het Rijksinstituut voor ziekte- en Invaliditeitsverzekering te veroordelen tot de kosten van het geding.

4. Ten gronde

Het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering heeft een beperkt hoger beroep ingesteld tegen het vonnis van 10 oktober 2014 van de Arbeidsrechtbank Antwerpen (afdeling Turnhout) ten einde de erkenning van de arbeidsongeschiktheid te beperken in de tijd zoals vermeld in het deskundig verslag.

In haar deskundig verslag, ontvangen ter griffie van de arbeidsrechtbank Turnhout op 30 januari 2014 kwam dokter C.V. tot volgende bespreking en besluit (zie stuk 15 dossier rechtspleging Arbeidsrechtbank Turnhout: deskundig verslag d.d. 30.01.2014, pag. 7-8):

De verzekerde, 45 jaar, volgde een opleiding als kapster en werkte vervolgens in de horecazaak van haar ouders, in een hotel en als verantwoordelijke van een kledingzaak.

Sinds 2012 ontvangt betrokkene een uitkering.

Op medisch vlak weerhouden we bij betrokkene op/vanaf 13 september 2012:

- status na microdissectomie lumbaal (2011) waarna voorlopig conservatieve therapie
- verwerking van een echtscheiding met fysiek geweld waarna het echtpaar uit elkaar ging in mei 2012.

Medio september 2012 werd mevrouw een week gehospitaliseerd owv een exacerbatie van lage rugpijn.

Medische beeldvorming toonde toename van een discushernia L5 met mogelijk radiculair conflict

Er was een gunstige reactie op aangepaste medicatie.

Begin 2013 werd nog een succesvolle facetinfiltratie lumbaal toegepast, waarna succesloze facetdenervatie.

Antidepressiva, gestart omwille van de echtscheiding, werden vanaf januari 2013 tijdelijk niet meer ingenomen en herstart vanaf de tweede helft 2013.

Vanaf januari 2013 ontstonden er ook klachten van cervicobrachiaalgie, zonder verklarende afwijking bij uitgebreid onderzoek.

Intussen woont de verzekerde, samen met haar nieuwe partner.

Sedert september 2013 zou de verzekerde naar een psycholoog gaan en recent zou ze onderzocht zijn bij neurochirurg Dr. Kegelaers van wie nog geen verslag beschikbaar is.

Bij klinisch onderzoek weerhouden we antalgisch licht geremde beweeglijkheid dorsolumbaal en gevoeligheid ter hoogte van de linkerheup en rechterschouder.

Omwille van bovenvermelde ziektegeschiedenis, de lagerugpathologie in combinatie met verwerkingsproblematiek van de echtscheiding, lijkt het me billijk om tijdelijk een graad van arbeidsongeschiktheid toe te kennen zoals bedoeld bij artikel 100 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en dit tot en met 31 maart 2013.

(...)

=> Ik meen dan ook als definitief besluit te mogen voorstellen:

dat de verzekerde op 13 september 2012 wel nog een graad van arbeidsongeschiktheid bezat zoals bedoeld bij artikel 100 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994; dat deze graad van arbeidsongeschiktheid aanvaardbaar is tot en met 31 maart 2013.

Uit voormeld definitief besluit blijkt dat de gerechtsdeskundige de periode van arbeidsongeschiktheid in hoofde van de verzekerde beperkt in de tijd, met name van 13 september 2012 tot en met 31 maart 2013; vanaf 1 april 2013 is betrokkene niet langer arbeidsongeschikt in de zin van artikel 100, § 1 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994.

In het bestreden vonnis van 10 oktober 2014 overwoog de Arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Turnhout, dat partijen geen opmerkingen formuleerden op het deskundig verslag zodat de rechtbank zich aansloot bij de bevindingen en de conclusies van de deskundige.

Echter, in het beschikkend gedeelte van het bestreden vonnis wordt de erkenning van de arbeidsongeschiktheid niet beperkt in de tijd zoals vermeld in het deskundig verslag.

Gelet op de vastgestelde tegenstrijdigheid tussen enerzijds het overwegend gedeelte en anderzijds het beschikkend gedeelte van het bestreden vonnis komt het beperkt hoger beroep gegrond voor; het vonnis van de arbeidsrechtbank dient derhalve hervormd te worden derwijze dat de erkenning van der arbeidsongeschiktheid in hoofde van de verzekerde beperkt blijft van 13 september 2012 tot en met 31 maart 2013.

De verzekerde brengt geen medische verslagen bij waarin melding wordt gemaakt van psychische letsels opgelopen tijdens haar kinderjaren door mishandeling en seksueel misbruik binnen het gezin zodat er geen aanleiding is om een nieuwe geneesheer-deskundige aan te stellen.

Beslissing

Het arbeidshof,

Verklaart het beperkt hoger beroep van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering ontvankelijk en gegrond.

Hervormt dienvolgens het vonnis van 10 oktober 2014 van de Arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Turnhout waarvoor recht wordt gezegd dat de verzekerde op 13 september 2012 een graad van arbeidsongeschiktheid bezat zoals bedoeld bij artikel 100 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

Opnieuw recht doende.

Zegt voor recht dat de verzekerde van 13 september 2012 tot en met 31 maart 2013 een graad van arbeidsongeschiktheid bezat zoals bedoeld bij artikel 100 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

...